

SKANDINAVIENS STJERNE

Gud beskærme Zions Rige,
Zions Folk, Profet og Seer;
Maa i Vælde Zion stige,
Troen vokse mer og mer;
Zion fylde med Aand tillige,
Da er ingen Prøve svær.

Snart Guds Børn vil hjemad ile,
Smykke Zion fin og prud;
Snart i tusindaarig Hvile
De vil bo i Fred hos Gud.
Aldrig ramme Satans Pile,
Naar de holde tro Guds Bud.

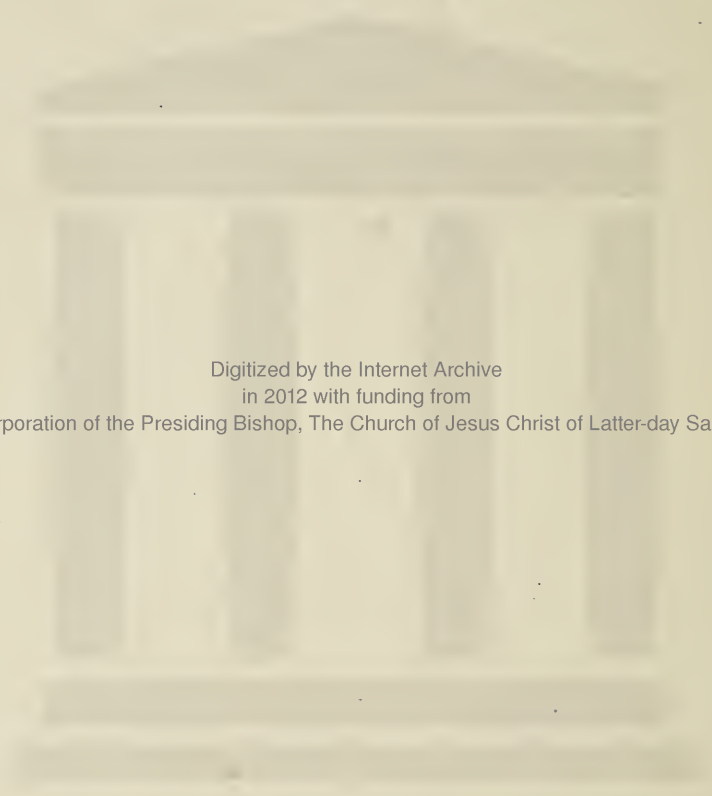
INDHOLD:

Lidt angaaende de „Tabte Stammer“, <i>Charles W. Penrose</i>	115
Ved Jesu Fødder, <i>Th. Bregentoft</i>	122
Røllike (<i>Mormofolium</i>)	124
For Ledere. <i>Om Fællessang</i>	125
Ungdoms-Stævnet 1945	126
Landet rundt	128
Søndagsskolen	130

AUGUST 1945

94. AARGANG

NUMMER 8

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
Corporation of the Presiding Bishop, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Lidt angaaende de »Tabte Stammer«

af Apostel Charles W. Penrose.

Israels Indsamling er en Del af »Alle Tings Genoprettelse«, der skal blive udført i den største af alle Uddelinger: »Tidernes Fyldes Husholdning«. Herunder indbefattes ikke alene Jødernes Tilbagevenden til Palæstina og den endelige Genoprettelse dér af Davids Trone, som skal beklædes af en af hans Efterkommere, men ogsaa at »sanke Israels fordrevne« af de Stammer, som blev adskilte fra Judas og Benjamins, da de førstnævnte førtes i Fangenskab til Assyrien, fra hvilket de tilsidst befriedes og derefter fortsatte deres Vandring mod Nord til dengang ukendte Regioner.

Beretningen om Judas og Israels Rigers Deling findes i I. Kong. Bog. De Synder, som Israels Stammer begik under Jeroboam og hans Efterfølgere, er beskrevet i 15.—22. Kap., og Beretningen om deres paafølgende Fangenskab kan læses i II. Kong. 17. Kap. Den Samling af Israelitter, som i Reglen kaldes de ti Stammer, er i Virkeligheden kun Dele af ni og en halv Stamme. Juda og Benjamin tilligemed Halvdelen af Manasse Stamme forenede sig med Juda Rige og blev kendt under Navnet Juda eller Jøder; men blandt dem fandtes der ogsaa Dele af de øvrige Stammer, af hvilke Størstedelen var bortførte som Fanger. Disse kaldes i Skriften Israel til Forskel fra Juda, der forblev under egen Regering, indtil ogsaa de, paa Gund af Overtrædelse, blev forkastet af Herren og bortført som Fanger, for til sidst at spredes blandt Jordens forskellige Nationer.

Paa den Maade blev hele Israel, alle de 12 Stammer, Jakobs tolv Sønners Efterkommere, spredt over Jorden, som deres store Profet Moses havde forudsagt. Men det endelige og mest afgørende Nederlag tildeltes dem, da de fornægtede Messias. Juda bærer et specielt Mærke blandt alle de Racer, hvormed han er blevet blandet. Om end det jødiske Blod er blandet med Hedningernes Blod, har det dog sin egen Identitet og er stærkt nok til at reproducere sig gennem alle Generationer. Uden Tvivl er der nogle særlige Tegn ogsaa paa de øvrige Stammer, men de er langtfra saa iøjnefaldende som Juda. Princippet om Arvelighed er ved-

blivende og korrekt; men det er ikke Hensigten at udvikle dette i denne Artikel. Ikke desmindre er det et Faktum, at Israel er særpræget blandt alle andre Racer, og hver Stamme eller Gren er berettiget til sine egne Gaver og specielle Ejendommeligheder, der alle vil komme til Syne i deres egen Tid.

De saakaldte ti Stammer, som førtes fangne til Assyrien, er i Følge Bibelens Profetier bestemte til at samles i de sidste Dage og blive en stor Magt paa Jorden. De hebræiske Profeter, særlig Esajas i 11. Kap., Jeremias i 30. og 31. Kap., Ezekiel i 37. Kap. og Zakarias i 12. og 13. Kap., beskriver meget nøjagtigt Indsamlingen af baade Juda og Israel, Juda til Jerusalem og Israel til et Land, speciel givet Josef, (se I. Mos. 49: 26; 5. Mos. 33: 15—17), som fik Fødselsretten dertil i Stedet for Ruben, som forspildte den ved Overtrædelse. Disse Forudsigelser skulde opfyldes lige saa bogstaveligt som de, der er udtalt angaaende Adspredelsen. Israels Stammers Adspredelse er gentagne Gange omtalt i det gamle Testamente; men deres Rejserute efter Fangenskabet er ikke bestemt angivet i de Bøger, som regnes for kanoniske eller paalidelige. Dog er det tydeligt nok sagt, at de er blevet ført til »Norden-Land«, og at de i de sidste Dage vil komme tilbage fra Norden-Land og fra alle Lande, de er adspredte i.« I de apokryfiske Bøger findes der en Beskrivelse af Israels Stammers Bevægelse, efter at de havde været i Fangenskab et Stykke Tid. Se Es. 13: 39—50, hvori der siges:

»Og efterdi du saa, at han samlede en anden fredelig Skare; disse er de ti Stammer som blev bortførte som Fanger ud af deres eget Land i Osea Kongens Dage af Salmanassar, Konge af Assyrien, og han førte dem over Vandene, og se, de kom ind i et andet Land. Men de planlagde, at de vilde skille sig fra Hedningernes Mangfoldighed og gaa længere ind i Landet, hvor aldrig Mennesker før boede, at de der kunde efterleve de Befalinger, som de aldrig havde overholdt i deres eget Land. Og de gik over Floden Euphrates, hvor den er smal, thi den højeste Gud viste dem et Tegn og holdt Floden tilbage, indtil de var komne over. For i det Land var Vejen lang, som de skulde gaa, nemlig et og et halvt Aars Rejse; og samme Land er kaldet Arsareth. Saa forblev de der til senere Tider; og nu, naar de begynder at komme tilbage, saa vil den højeste Hellige igen standse Flodens

Vande, at de kunne gaa igennem, derfor saa du en fredelig Skare. Men de, som han levner tilbage af Folket, er de, der er fundne indenfor mine Grænser. Derfor, naar han ødelægger Nationernes Mangfoldighed, som er samlede, da skal han beskytte sit Folk, som bliver tilbage. Og da skal han vise dem store Undere.«

Der er blevet fremsat mange Formodninger angaaende disse Israelitters Opholdssted, som Herren vil bringe for Lyset efter deres lange Adspredelse, og af hvem han skal gøre et stort og mægtigt Folk i de sidste Dage. Nogle Skribenter, som er blevet bekendt med de amerikanske Racer og med de Spor, man synes at kunne finde hos dem af hebraisk Oprindelse, saavel som med deres Kendskab til ægyptisk Arkitektur og Sprog, er kommet til den Opfattelse, at det ukendte Land, til hvilket i Følge Esdras Optegnelser, de »tabte Stammer« blev ført, var det amerikanske Kontinent, og mangfoldige store Bind er skrevet for at støtte denne Teori. Men de Sidste Dages Hellige ved, at den Tanke er fejlagtig ved Hjælp af Mormons Bogs Aabenbarelse, der giver Oplysning angaaende Oprindelsen af det Folk, der byggede de store Byer og Monumenter og skrev de Hieroglyfer, hvortil der henvises, og de ved, at Kolonisterne paa det amerikanske Kontinent ikke var de ti Stammer, men at Josefs Efterkommere blev bragt til dette Land ved guddommelig Ledelse, og at fra disse udsprang den Civilisation, hvis Levninger er blevet fundet i senere Tider, og hvis Historie er blevet givet i den vidunderlige Bog, der blev oversat ved Guds Gave og Kraft.

Det Spørgsmaal staar da derfor endnu ubesvaret hos mange Mennesker, ogsaa Sidste Dages Hellige: »Hvor er de ti Stammer? Findes de noget Sted som en samlet Flok, eller blev de saa adspredte blandt Nationerne, at deres virkelige Identitet er gaaet tabt?«

Som Følge af de mange Hentydninger i de hellige Skrifter til »Norden-Land«, som et Sted, hvortil de drog efter deres Fangenskab i Assyrien, og ogsaa til den Del af Kloden, hvortil de ifølge Skrifterne skulde vende tilbage, har nogle Mennesker dannet sig den Tanke, at de er at finde i Regionerne nær Nordpolen, men efter nyere Tids Erfaringer vedrørende Nordpolens Opdagelse er disse Antagelser blevet omstødt.

Vi har som Følge deraf ingen positiv eller autoriseret Bekræftelse paa, at de ti Stammer virkelig eksisterer i samlet Flok ved eller i Nærheden af Polen. Dernæst: Opdagelserne og Udviklingen af Kendskabet til Polaregnene er som oftest blevet foretaget fra Amerika, medens de uhyre Regioner Nord paa den østlige Halvkugle endnu er saa godt som ukendte. Det er derfor muligt, at der i det yderste Norden paa den anden Halvdel af Kloden kan findes Lande og Folk, som ingen endnu kender. Blandt Folkene i Sibirien hersker der Traditioner om, at langt Nord for dem lever der nogle vilde og uciviliserede Mennesker, som er farlige at komme nær. Dette nævner vi kun i Forbigaaende for at vise Muligheden af, at der kan findes beboede Lande mellem Rusland og Nordpolen.

Fornyligt er det Argument fremkommet, at Profetierne angaaende Israels Indsamling i de sidste Dage er blevet opfyldt derved, at Efterkommere af Israel har annammet Evangeliet, som det blev aabenbaret og gengivet af en Guds Engel. Det fremgaar ogsaa af de Velsignelser, som Kirkens Patriarker meddeler Folkene fra disse Lande, at de er af Israels Hus og tilhører forskellige Stammer; de fleste dog Efraims. Uden Tvivl antages det af dem, der har undersøgt disse Ting, at da Stammerne som beskrevet af Esdras, rejste nordpaa, blandedes Israels Stammer med Hedningenerationerne, og at mangfoldige af deres Efterkommere derfor findes i de forskellige Provinser i Tyskland, Schweiz, Holland, Sverige, Danmark, Norge, Finland, Island og de mange Øer i Norden.

Meget af Israels Blod findes ogsaa paa de britiske Øer. Det stammer rimeligvis fra en Blanding af saksisk, dansk og svensk Blod med Brittens, Piets og Skotters, som beboede disse Øer og var udsat for Angreb og Erobring af de førnævnte Folkeslag, som Israeliternes Efterkommere omgikkes paa deres halvanden-aarige Rejse mod Norden. Paa denne Maade blev Israels Blod blandet med Indbyggernes i disse Lande, og deres Efterkommere medbragte Principperne for religiøs Frihed og plantede Frihedens Banner.

Disse tilhørte ogsaa den Slægt, til hvem store Løfter var givet, og blandt dem findes mange, som antager denne sidste Dages Uddelings Evangelium. Indsamlingen af nogle af

disses Efterkommere til Zion er en delvis Opfyldelse af Profetierne angaaende Indsamlingen; men der er ogsaa Aabenbaringer, som ikke kan siges at være blevet bogstaveligt opfyldte ved denne Bevægelse. Nogle af disse vil vi gengive her:

»Og de, som er i Nordenland, skulle ihukømmes for Herren; deres Profeter skulle høre hans Røst og ikke længer holde sig tilbage; men de skulle slaa Klipperne, og Isen skal flyde ned for deres Aasyn. Og der skal være en banet Vej midt i det store Dyb. Deres Fjender skulle vorde et Rov for dem. Og i de ufrugtbare Ørkener skulle fremkomme levende Vandkilder, og den tørre Jord skal ikke længere være et tørstigt Land. Og de skulle frembringe deres rige Skatte til Efraims Børn, mine Tjenere. Og de evige Højes Grænser skulle bæve for deres Aasyn. Og de skulle falde ned og blive kronet med Herlighed i Zion, ved Herrens Tjeneres, Efraims Børns Hænder; og de skulde fryde sig med evig Glædessange. Se, denne er den evige Guds Velsignelse over Israels Stammer, og den rigere Velsignelse paa Efraims og hans Medbrødrers Hoved.« (Pagtens Bog 133: 26—34.)

Dette synes at pege hen til, at en samlet Flok af Israelitter med Profeter som Anførere skulle komme ud fra Isregionerne under guddommelig Ledelse for at modtage Velsignelser paa dette Land (Amerika), som er de »evige Højes Grænser«, og et Samlingssted for Israel, hvor Nøglerne til Magt og Autoritet findes i »Efraims Børns« Hænder. De synes ogsaa at være i Besiddelse af vigtige Optegnelser, der indeholder en Beretning om Herrens Handlemaade med dem og hans Ord angaaende dem, hvilke de skulle føre med sig, saa at de kan forenes med Jødernes Optegnelser, nemlig Biblen, og med Nephiternes Optegnelse, som er Mormons Bog, hvori der siges:

»Thi se, jeg skal tale til Jøderne, og de skulle skrive det; og jeg skal ogsaa tale til Nephiterne, og de skulle skrive det; og jeg skal ogsaa tale til de andre Stammer af Israels Hus, hvilke jeg har bortført, og de skulle skrive det; og jeg skal ogsaa tale til alle Folk paa Jorden, og de skulle skrive det. Og det skal ske, at Jøderne skulle have Nephiternes Ord; og Nephiterne og Jøderne skulle have Israels tabte Stammers Ord; og Israels tabte Stammer skulle have Nephiternes og Jødernes Ord. (Se II. Nephi 29: 12—13.)

Vi lærer videre fra Mormons Bog, at Frelseren, da han aabenbarede sig for Nephiterne, talte om de »tabte Stammer«, som Faderen havde ført bort til et Land, som han ikke aabenbarede dem, men han skulde besøge dem og meddele dem de samme Ting, som han havde meddelt sine Disciple baade paa den østlige og vestlige Halvkugle. Herom siger han i III. Nephi 15: 19—23.

»Men sandelig siger jeg eder, at Faderen har befalet mig at kundgøre eder, at I blev adskilt fra dem for deres Uretfærdigheds Skyld; derfor er det for eders Uretfærdigheds Skyld, at de intet vide om eder. Og sandelig siger jeg eder atter, at Faderen har fraskilt de andre Stammer fra dem; og det er paa Grund af deres Uretfærdighed, at de intet vide om dem. Og sandelig siger jeg eder, at I er de, om hvilke jeg sagde: Jeg har andre Faar, som ikke er af denne Sti, dem bør det mig ogsaa at føre did, og de skulde høre min Røst, og der skal blive een Hjord og een Hyrde. Og de forstod mig ikke; thi de troede, at det var Hedningerne; thi de forstod ikke, at Hedningerne skulde omvendes formedelst deres Prædiken; og de forstod mig ikke, at jeg sagde, at de skulde høre min Røst, at jeg ikke skulde aabenbare mig for dem, uden ved den Helligaand.«

Videre findes i III. Nephi 16: 1—3:

»Og sandelig, sandelig siger jeg eder, jeg har andre Faar, som ikke er i dette Land, ej heller i Jerusalems Land ej heller i nogen Del af det omliggene Land, hvor jeg har været at prædike. Thi de, om hvilke jeg taler, er dem, som endnu ikke har hørt min Røst; ej heller har jeg nogensinde aabenbaret mig for dem. Men jeg har faaet Befaling af Faderen at jeg skal gaa til dem, og de skulde høre min Røst og blive regnet blandt mine Faar, saa at der maa blive een Hjord og een Hyrde; derfor gaar jeg hen og viser mig for dem.«

I III. Nephi 17: 4 siges der:

»Men nu gaar jeg til Faderen, og ligeledes gaar jeg for at vise mig for de tabte Stammer af Israel, thi de er ikke tabte for Faderen, og han ved, hvorhen han har ført dem.«

Disse Aabenbaringer vil uden Tvivl findes blandt de Optegnelser, som Stammerne bringer med sig i de sidste Dage, og som skulde forenes med Biblen og Mormons Bog og give Underretning om Herrens Handlemaade med de tre forskellige Dele af Israels Hus, hvorved Fortidens Profeters

Forudsigelser vil opfyldes og hjælpe til Fuldbgyrdelsen af det store Sidste Dages Værk. Derfor, medens Indsamlingen af det adspredte Israel delvis finder Sted derved, at Israels Blod samles fra de Nationer, de er adspredte iblandt, saa er den bogstavelige Opfyldelse af den Del af Herrens Ord, som omtaler Josefs Hus's Optegnelser og Juda Hus's Optegnelser endnu tilbage.

Vi anbefaler dem, der interesserer sig for dette Emne, at udfinde det mulige Opholdssted for en saadan Samling Israelitter, Efterkommere af de Stammer, som undslap fra Assyrien, og angaaende hvilke disse store Løfter er givet. Tag en Globus, der viser Beliggenheden af Landene paa Jordens Overflade, fremstillet paa begge Halvkugler og forudsæt, at disse Stammer paa deres Rejser fra Assyrien mod Nord passerede igennem det kontinentale Europa og helt op til Isregionerne paa den Halvkugle. De vil da se Muligheden, ja, endog Sandsynlighed for, at en saadan Samling Mennesker kunde findes paa eet Sted, og at disse bogstaveligt vilde opfylde de gamle Profeters Forudsigelser angaaende deres Tilbagevenden i de sidste Dage. Dette vil ikke i ringeste Grad omstyrte Opfattelsen angaaende det store Arbejde med Indsamlingen af det Folk, som er blevet blandet med Hedningationerne — Ikke-Jøder —, og som Herren nu samler fra Øst og Vest, fra Nord og Syd, for at give dem en Arvelod i Zion.

Til

STJERNENS ABONNENTER

Har De husket at betale Deres
Abonnement for andet Halvaar
af 1945?

Abonnementsprisen er sat til Kr. 4,— pr. Aar som Minimum og kan indbetales til Grenskontorerne eller direkte til Missionskontoret Postgiro Nr. 33 338.

VED JESU FØDDER

af Ældste Th. Bregentoft.

Vi befinder os i den lille By Bethania, som ligger ved Oliebjerget i Nærheden af Jerusalem. Den fik, som saa ofte før, en Gang Besøg af Jesus, som efter en lang og trættende Dags Vandring yndede at hvile ud for en Stund hos de to Søstre Martha og Maria, hvilket Lukas kort omtaler i det 10. Kap.

Vi er her i godt Selskab og faar en Anledning til at stifte nærmere Bekendtskab med disse to interessante Kvinders vidt forskellige Karaktertræk. Den lydhyre Marias udprægede aandelige Interesse, som giver sig saa smukt tilkende derved, at hun straks efter Mesterens Ankomst placerer sig ved Jesu Fødder for at lytte til hans Ord, hvis Værdi hun syntes at sætte over alt andet. Marthas mere verdslige Optagethed af det huslige Arrangement i Anledning af Besøget træder særdeles tydeligt frem, og da hun i sin Iver anmoder Jesus om at sige til Søsteren, at hun skal komme og hjælpe hende, kan vi godt forestille os hendes Skuffelse, da Jesu milde, men bebrejdende Svar lyder: »Martha, Martha, Du gør Dig Bekymring og Uro med mange Ting, men ét er fornødent, Maria har valgt den gode Del, som ikke skal tages fra hende.«

Den Lektie, som ved denne Lejlighed blev givet af Mesteren, og som Maria tilsyneladende allerede havde lært, stod Martha endnu lidt uforstaaende overfor. Det syntes saa afgjort naturligt for hende at udfolde hele sin huslige Charme og Kunnen overfor Husets Gæst og ikke som Maria sidde tilsyneladende uvirksom ved Jesu Fødder og lade hende være alene om hele Anretningen. Nu er Spørgsmaalet, om vi ud fra en ensidig Bedømmelse, rent psykologisk set kan dadle Martha, fordi hun ikke fulgte Marias Eksempel. (De elskede begge Mesteren, glædede sig begge over hans Besøg, og de gav da ogsaa Udtryk for denne Glæde — hver paa sin Maade. At to Søstre *kan* være af højst forskellig Indstilling overfor aandelige og timelige Spørgsmaal — det har vi mange Eksempler paa — og maaske er den naturlige Forklaring paa dette tilsyneladende mærkelige Forhold

den, at det er Slægtens Arv, som her træder frem og gør sig gældende, den ene Faderens, den anden Moderens Slægts Karaktertræk.

Betydningen af Jesu Ord til Martha »*et er fornødent*«, gaar det i Grunden ikke som en rød Traad igennem alle Jesu Taler, og finder vi ikke tydeligt Udtryk for dette f. Eks. hos Math. 6:33, »Søger først Guds Rige og dets Retfærdighed, saa skulle og alle disse Ting tillægges Eder«. Men er det ikke saadan med os Mennesker, at det netop er det vi i al Almindelighed ikke gør? Søger vi ikke først de verdslige Fornødenheder tilfredsstillet og skubber Tanken om Guds Rige i Baggrunden? Og vil en logisk Følge deraf ikke uvægerlig blive, at netop paa den Konto kan megen af den Modgang skrives, som senere møder os paa vor Vej i Livet?

Hvis vi nu vil drage en Parallel mellem Datiden og Nutiden, da finder vi, at disse to saa vidt forskellige Mennesketyper indenfor den samme Slægt, hverken er tid- eller stedbunden, thi vi kan møde dem overalt i Historien indenfor den samme snævre Familiekræds, i Slot saavel som i Hytte — ogsaa i vor Tid.

Mangen Broder eller Søster kan bære Vidnesbyrd om, at han eller hun er det eneste Medlem af en stor Slægt, som straks blev interesseret i Evangeliet, saa snart de hørte det forkyndt — og det blev i Virkeligheden for dem *det ene fornødne*. Dog kan vi maaske med nogen Begrundelse sige, at det ikke var dem, der fandt Evangeliet, men snarere, at det var Evangeliet, der fandt dem — *en af en Slægt og to af en Stad* — i Overensstemmelse med den hellige Skrifts Ord.

For enhver *sand* Kristen er derfor disse Ord af Jesus — *et er fornødent* — i Virkeligheden ikke et Problem, som man uden videre og med god Samvittighed kan ignorere, thi de maa uvilkaarlig bringe os til Eftertanke, saaledes at vi kommer til at se dem i det rette Lys og derved fatte deres Betydning: *Een Tro, een Daab, een Gud, eet Evangelium — een Vej til Guds Rige* — i Harmoni med Jesu Ord hos Math. 7: 21, »Ikke enhver, som siger til mig Herre, Herre, skal indgaa i Himmeriges Rige, men den, som gør min Faders Vilje, som er i Himlene.«

Verden kan tilsyneladende have mange Tillokkelser, men de blegner dog alle ved Siden af »*det ene fornødne*«, at have sand Kundskab om Gud og være delagtig i Jesu Kristi sande Evangelium, thi først da kan der med Sandhed siges: »*Du har valgt den gode Del, som ikke skal tages fra Dig.*«

Mange Religionssystemer er opstaaet i de forløbne 1900 Aar, siden Jesu og Apostlenes Dage, og nye skyder stadig frem som Paddehatte, baaret frem af Uvidenhed og Ukendskab til de mest fundamentale Sandheder, som fandtes i den oprindelige kristne Kirke, og som stadig *maa* findes der, hvor Guds Kirke er.

Vi kan naturligtvis ikke i bogstavelig Forstand placere os ved Jesu Fødder — for at *lytte*, men vi kan derimod gøre det samme paa en anden Maade — en Maade, som vi ogsaa kan have meget Udbytte af — nemlig ved at *læse*.

Jeg har i Aarenes Løb gjort den ikke helt ubegrundede Erfaring, at vi i det store og hele vistnok læser altfor lidt, saavel i Biblen som i Kirkens Standard-Værker, men da Kundskab er nødvendig, hvorledes kan denne da erholdes uden ved at læse? Det er udmærket og ogsaa paakrævet, at vi gaar til vore Gudstjenester for at lytte til Emner taget ud fra disse Bøger, men vi kommer nu alligevel ikke uden om Læsningen som et værdifuldt Supplement. Vi har naturligvis Bøgerne staaende i vor Reol, men hvad gavner det, er det ikke død Viden, dersom vi ikke tager dem ned saa ofte som muligt og levendegør denne Viden ved Læsning. Kundskaben forøges hver Gang, vi læser de hellige Skrifter inspirerende Indhold og vi placerer os i Virkeligheden, ligesom Maria, ved Jesu Fødder, og kommer ogsaa her i godt Selskab.

Røllike

(Mormofolium)

blomstrer nu og kan indsamles overalt i Danmark.

Bogen „*Danske Lægeurter*“ siger følgende: *ACHILLEA MILLEFOLIUM*. Kurveblomstredes Familie. 15-20 cm høj. Vokser paa Marker, Enge og ved Gærder. Den overjordiske, blomstrende Plante indsamles i Juli-September og tørres i Solen eller ved kunstig Varme. Indeholder en skarp aromatisk, ætherisk Olie af mørk Farve. Anvendes fra gammel Tid til styrkende The. (Achilleus raadede Patrokles til at forbinde den saarede Euro-pylos med Røllikerod, deraf det latinske Navn.

Røllike

FOR LEDERE.

Om Fællessang.

Der er intet, der som Fællessang kan skabe en Stemning af Samhørighed og en fælles Følelse og Lyst til at tage fat — —. Derfor er det af Betydning at søge Mulighederne fuldt udnyttede og at benytte Fællessangen saa ofte Anledning gives.

Men det skal gøres rigtigt — ellers kan det hele nemt ødelægges! Sangen er saa vigtig, at der i hver Organisation bør være en Sangleder, som ikke alene leder Sangen, men ogsaa vælger og indøver de Sange, som skal synges.

Det er nemlig slet ikke saa let at vælge de rigtige Sange! Naar Bestyrelsen i sidste Øjeblik før Mødet blader rundt i Salmebogen, kan det ske, at man til et Aftenmøde vælger Sangen »Lad hvert et Hjerte frydes« uden at tænke paa, at det i Koret afsløres, at Sangen specielt er beregnet for Søndagsskolen, idet det hedder »Saa kom, min Ven, til Skolen hen — — —.« Lige saa galt er det, at man, saasomt Solen skinner, benytter Lejligheden til at synge »Hvilken smuk og yndig Morgen«, der som bekendt ikke er en Hyldest til Naturen, men en Beretning om Joseph Smiths første Syn! Eller at man til »Moders Dag« absolut vil synge »Moders Navn er en himmelsk Lyd«, skønt den ikke handler om vore Mødre, men om Modersmaalet, altsaa det danske Sprog.

Og er det ikke lidt fattigt, at man, naar der skal synges om Profeten, kun i Farten kan erindre »Hav Tak for Profeten« og »Priser Profeten«, skønt der i vore Sangbøger findes Snese af lige saa gode og lige saa kendte Sange — bare med den Forskel, at de ikke i Titlen indeholder Ordet »Profet«?

Altsaa! Faa en Sangleder, som kan tage sig af Problemet »Hvad skal vi synge?«.

Og hvordan skal vi synge? Flerstemmigt eller enstemmigt? Der bør ingen Tvivl være! Kun eenstemmigt i Fællessang. Og I, der er vant til at synge flerstemmigt fra Korene, lad være at synge jeres 2., 3., eller 4. Stemme, nar der synges Fællessang! Der er og skal være Forskel paa Korsang og Fællessang, og det generer Helhedsindtrykket, hvis I synger en Stemme for jer selv.

Tempoet? Først og fremmest skal det rette sig efter Lejligheden: Det er engang blevet udtrykt i Skalaen »Begravelse, Gudstjeneste, Hjelpeforening, Ungdomsmøde«, og det er ikke saa helt galt. Men som Regel kan man gaa ud fra, at det er bedre at sætte Tempoet op, end at sætte det ned: Vi er tilbøjelige til at »slæbe«, efterhaanden at synge langsommere og langsommere. Og intet er saa trist og saa langt fra Sangens inderste Væsen

(sluttes næste Side).

UNGDOMS-STÆVNET 1945.

Det virkede som lidt af et Chok, da Ungdomsforeningernes Hovedbestyrelser bekendtgjorde, at de agtede at afholde et *Stævne* i Slutningen af Juli. For ikke alene var Hovedbestyrelserne lige blevet indsat (i April Maaned) og havde derfor kun en yderst knap Tid til Forberedelserne, der i »gamle Dage« godt kunde strække sig over mere end et halvt Aar, men Stævnebyen Aalborg ligger jo saa langt som vel muligt fra samtlige andre større Byer, at de i Forvejen besværlige Rejseforhold ikke skulde blive lettere, — og endelig har man ikke tidligere haft Indtryk af, at Aalborg Gren var særlig interesseret i Afholdelse af Stævne i sin egen By, selvom Deltagelsen i Stævnerne altid har været meget stor netop fra Aalborg.

Det var derfor med noget blandede Forventninger, at man ankom til den smukke og livlige Limfjords By. Og straks det første Indtryk skulde gøre alle ens eventuelle mindre gode Følelser til Skamme: Samtlige Hovedbestyrelsernes Medlemmer stod Vagt ved Stationens lige saa mange Udgange for at forhindre, at nogen skulde slippe ud uden at blive budt »Velkommen til Aalborg«, og det skønt Toget var en god Time forsinket!

Og Indtrykket holdt sig hele Stævnet igennem. Vi startede med Udflugt Fredag Morgen med øsende Regn til den fastsatte Mødetid Kl. 9,30. Det var meget snildt arrangeret, idet det vilde have været en Katastrofe for Arrangementet, hvis der var kommet for mange med. Motorbaaden, der var chartret, blev fyldt til og med Taget, og idet vi startede, brød Solen igennem, og vi saa ikke en Draabe Regn, før vi Kl. 16 igen lagde til!

Turen gik til Egholm, en Ø ude i Fjorden, forsynet med et Par Huse, nogle tyske Barakker og et Par Skydetaarne og med en mindre Restaurant som det absolutte Centrum. Tiden gik fornøjeligt med Badning, Konkurrencer, Tovtrækning, Leg, Spising og Korsang. Som Udtryk for Stemningen skal nævnes et enkelt Træk: En rask lille Indsamling blandt Brødrene gav 14 Kroner som Belønning til den, der uden at falde i Vandet kunde spadsere paa det vaklende Gelænder (i ret god Blæst) ud ad den ca. 50 m lange Badebro. Vinder blev Grensforstander Frede Thomsen fra Aarhus, og han hilstes med stærkt Bifald, da han overdrog Præmien til Hovedbestyrelserne.

og Formaal, som at slæbe sig gennem en Fællessang. Nej, lad det gaa frisk og livligt, Sangen flyder let fra Tungen, blot Tempoet er rigtigt. Og tro ikke, at det er *nødvendigt* at sætte Tempoet ned, fordi der skal synges til Gudstjeneste. Det er en Fejltagelse at tro, at Stemningen bliver inderligere af den Grund, tværtimod, maaske.

Ogsaa for Tempoet: Faa en Sangleder!

Om Aftenen afholdtes Koncert under Medvirken af »De forenede Kor« dvs. Aalborg Kor med Forstærkning af de tilrejsende Kor-Medlemmer fra andre Grene. Programmet var imponerende med en Række »store« Numre og under myndig Ledelse af Distriktspræsident Henry Løjborg. Overraskende var det dog især at høre en dobbelt Herrekvarter fra Aalborg, som under Ledelse af Str. Elisabeth Fristrup havde indøvet »Ret som Ørnen stiger« og Peter Olsen fra Aarhus Soloen i »Og jeg saa en ny Himmel« og Solo en Skønsang »Naturen«. Premieret som bedste Præstation blev en Duet fra Aarhus »Ej Svar endnu« ved Str. Lilly Jensen og Gordon Andersen. Publikum-Deltagelsen var ret tilfredsstillende.

Lørdagen indledtes med et Instruktionsmøde for Ungdomsforeningernes Funktionærer, vel nok det mest betydningsfulde Møde under hele Stævnet, idet Hovedbestyrelserne her mødtes til saglig Drøftelse af Problemerne med de aktive Ledere fra hele Landet. Ogsaa Missionspræsidenten deltog i dette Møde.

Om Eftermiddagen besaa de tilrejsende under lokal Vejledning Aalborg By og fik her rigtig Lejlighed til at beundre Byens mange smukke og ejendommelige Seværdigheder.

Lørdag Aften Kl. 18 samledes man atter i Kirken i Valdemarsgade 2 til Stævnets store festlige Begivenhed, Banketten. Man bænkedes om nogle meget smukt dækkede Smørrebrødsborde og lod Maden smage. Ordet blev givet frit, og Talerne kappedes om at hylde Festens Arrangør, Str. Fristrup og Stævnets Ledere, Præsidenterne Gerda Stenberg Hansen og Alvin Olsen. Særlig Akklamation fremkaldt Distriktspræsident Thorvald Jensens Forslag om at mindes Stævnernes egentlige Skaaber, fhv. Missionspræsident Holger M. Larsen, ved at sende ham en Adresse, underskrevet af samtlige Deltagere. Missionspræsident, Orson B. West, meddelte, at han netop havde modtaget en Konvolut med en hel Række Breve og Kort fra Amerika, bl. a. fra fhv. Missionspræsident Mark B. Graff, fhv. Missionspræsidentinde Eliza Petersen, Hans Mikkelsen, Niels F. Green m. fl., og Indholdet af disses Hilsener blev oplæst. Det vedtoges at afsende Navnelister med Hilsen til Mark B. Garff, Eliza Petersen og Holger M. Larsen. Ved Optælling af Deltagerne i Banketten viste det sig ret overraskende, at næsten Halvdelen, dvs. 45, var tilrejsende. Et meget fint Tal i Betragtning af de fortvivlede Trafikforhold og andre Vanskeligheder. Af enkelte Tal kan nævnes: Aarhus 23, Esbjerg 7, København 9.

Derefter samledes man i Rekreationssalen nedenunder til en Forestilling af Aarhus Ungdomsforening, Erik Bøghs Vaudeville »Om Forladelse«, som morede meget ved sine utallige Forvekslinger og udmærkede Udførelse. Om Stykkets Indhold og Beretigelse kan interesserede henvises til Anmeldelsen af »Nej« i STJERNENS forrige Nummer, Side 107.

Efter Vaudevillen spilledes der op til Dans, som kun afbrø-

des af et Par Solistnumre og Servering af Dessert. En virkelig fornøjelig Aften.

Søndag samledes Funktionærene paany til Møde for at modtage Instrukser, og derefter afholdtes et offentligt Ungdomsmøde Kl. 10. Sangkoret medvirkede, og Str. Elisabeth Fristrup og Br. Henry Løjborg sang en Duet. Talere var følgende: »Valgsproget«, Grensforstander Frede Thomsen, Aarhus. »Hvilke Muligheder byder Kirken sine Unge?«, Præsidentinde for UKF i Esbjerg Sylva Petersen. »Salige er de, som stifter Fred«, Jørgen Schmidt, København.

Stævnets Gudstjeneste fandt Sted som Afslutning paa et Par dejlige Dage om Aftenen Kl. 19 med stor Tilslutning og næsten fyldt Sal. De forenede Sangkor medvirkede under Direktion af Aarhus-Dirigenten, Herr O. Mikkelsen, og paa det musikalske Program deltog endvidere følgende: Mary Holm-Bendtsen, Aalborg, (Sæterjentens Søndag), Rebecca Schmidt, København, (Nødig siger vi Farvel — Guds Fred med vore Døde) og Maria Bukke, Aalborg (Der er tre Hjørnестene). Som Talere fik vi følgende at høre: Distriktspræsident Axel Mathiesen, Odense, (Hvorledes faar man et Vidnesbyrd?) Distriktspræsident Henry Løjborg, Aalborg, (Lydighed) og Missionspræsident Orson B. West (Det sjette Bud). Fra første Haand ved den, der skriver disse Linier, at de tre Talere hver især, og naturligvis endnu mere tilsammen, gjorde et meget stærkt og sikkert uudsletteligt Indtryk paa fremmede tilstedeværende. Men det var ogsaa, som om Talerne denne Aften var særligt inspirerede og oplagte. Vi som har hørt dem saa mange Gange, kunde ikke undgaa at mærke, at de alle tre ved denne Lejlighed bar deres Vidnesbyrd med en usædvanlig Kraft og med ganske særlig stor Overbevisning.

Præsident Alvin Olsen sluttede Stævnet med en Tak til de fremmødte og ganske særligt til de tilrejsende og med Meddelelsen om, at der arbejdes paa at skabe Mulighed for Afholdelse af næste Aars Stævne i Sverige, Göteborg eller Stockholm, det første nordiske Ungdomsstævne.

— — —
Det blev et dejligt Stævne, fuldt af glædelige Begivenheder og Overraskelser. Et prisværdigt Initiativ og prisværdigt udført. Tak, Aalborg!
J. Schmidt.

LANDET RUNDT.

København: Søndag den 3. Juni døbttes følgende: Fritjof Osvald Axel Clausen af Ældste Emil Jensen, Haandspaalægelse ved Missionspræsident Orson B. West, og Ellen Helene Rasmussen Clausen af

Ældste Emil Jensen, Haandspaalægelse ved Grensforstander Rich. Gregersen.

Samme Dag blev Fritjof og Ellen Clausens lille Datter, født den 29. April 1944, vel signet af Missionspræsident

Orson B. West og fik Navnet Ingerlise Clausen.

Søndag den 3. Juni ordineredes *Hans Børge David Hansen* til Lærer af Missionspræsident Orson B. West.

Silkeborg: Søndag den 3 Juni døbttes Jens Jørgen Emmer af Svend B. Emmer, Haands-paalæggelse ved Ældste Frede Thomsen.

Søndag den 3. Juni blev Svend og Gerda Emmers lille Søn, født den 27. Februar 1945, velsignet af Distriktspræsident Thorvald Jensen, og fik Navnet Poul-Erik Emmer.

Aalborg: Tirsdag den 3. Juli fejrede Søster og Broder Arnold Bukke deres Sølvbryllup under stor Opmærksomhed fra Slægt og Venner samt Søsken-de og Venner i Kirken.

Aarhus: Tirsdag den 31. Juli fejrede Søster og Broder Arthur V. Haun deres Sølvbryllup.

Frederikshavn: 5. August fylder Ældste Johannes Petersen 75 Aar.

Alle ovenstaaende Søskende ønskes hjerteligt til Lykke!

Aarhus: Primary holdt Mandag den 26. Juni en Sommerfest for Børnene inden Sommerferien. Børnene selv fremførte et godt Program, og derefter blev der serveret Forfriskninger til baade Børn og voksne, hvorefter Børnene fik Lov til at lege. Tilstede 30.

L. J.

København: 27. Juni holdtes Andagt om Morgenen Kl. 8 i Anledning af Aarsdagen for Profeten Joseph Smiths Mar-

tyrdød. Efter Sang og et kort Program, herunder Tale af Missionspræsidenten, samledes man om Mindetavlen i Kirkens Forhal til Bøn. JS.

Randers: I Anledning af et Besøg af Broder Arendtsen fra København afholdtes igen et Møde i Randers, som for Tiden er uden Mødelokale. Det blev en stor aandelig Opmuntring, og Søskende i Randers haaber, at ogsaa andre Søskende maa finde Vej til Randers, hvor de altid vil være velkomne.

F. C. Frandsen

Aalborg: Søndag den 8. Juli blev Michael og Esther Gies-sings lille Søn, født den 25. April 1945, velsignet af Ældste Holger Jørgensen og fik Navnet Aage Bartholdt Gies-sing.

Aalborg: Fredag den 31. August kan Broder og Søster Albanus West fejre deres Guld-bryllup. Guldbrudeparret har fire Børn, hvoraf den ene er Præsident Orson B. West. »Stjernen« ønsker hjertelig til Lykke.

Distriktspræsident Axel Mathiesen, som har virket i Oden-se i nogle Aar, utrætteligt og ihærdigt og til stor Velsignelse for Gren og Distrikt, er flyttet til Aalborg og har som Følge deraf maattet afløses. I hans Sted er indsat Ældste Thomas Thomsen, som vi byder velkommen i det ansvarsfulde Arbejde.

Esbjerg: Den 29. Juni døde Søster Kristine Hansen Jensen, 53 Aar gl., og blev begravet fra Kirken den 4. Juli ved

SØNDAGSSKOLEN

September 1945.

NADVERVERS

O lad mig altid mindes Dig
som Vej til Livet lærte mig.
Du lindred alles Sorg og Nød
og bragte Liv, hvor kun var Død.

KORLEKTIER

1. Søndag.

Visdomsordet blev givet som en Befaling af Præsident Brigham Young.

For Børn under 10 Aar

2. Søndag.

3die Trosartikel: Vi tror, at hele Menneskeslægten formedelst Kristi Forsoning kan blive frelst ved at adlyde Evangeliets Love og Ordinancer.

For Børn over 10 Aar

3. Søndag.

Den eneste Daab, der er anerkendt af Gud og som kan lukke et Menneske ind i Guds Rige, findes omtalt i Markus' 1. Kap. 9.-11. Vers og i 3die Nephi Bogs 11. Kap. 23.-26. Vers.

Junior Klassen

4. Søndag.

Pagtens Bog, 132. Kap. 3. Vers: Bered derfor dit Hjerte til at modtage og adlyde de Lærdomme, som jeg nu giver dig; thi alle, som faar denne Lov aabenbaret til dem, maa adlyde samme.

Senior Klassen

C. E. A.

en smuk Højtidelighed, hvor Missionspræsident Orson B. West talte. Søster Hansen Jensen havde været Medlem af Kirken siden 1914 og havde altid været en trofast Sidste Dages Hellig. Æret være hendes Minde!

Aarhus: Søndag den 8. Juli døbtes Agnes Petrea Nielsen Hjerrild Pedersen af Svend Børge Emmer, Haandspaalægelse ved Grensforstander Frede Thomsen. Søndag den 8. Juli velsignedes Martin Julius

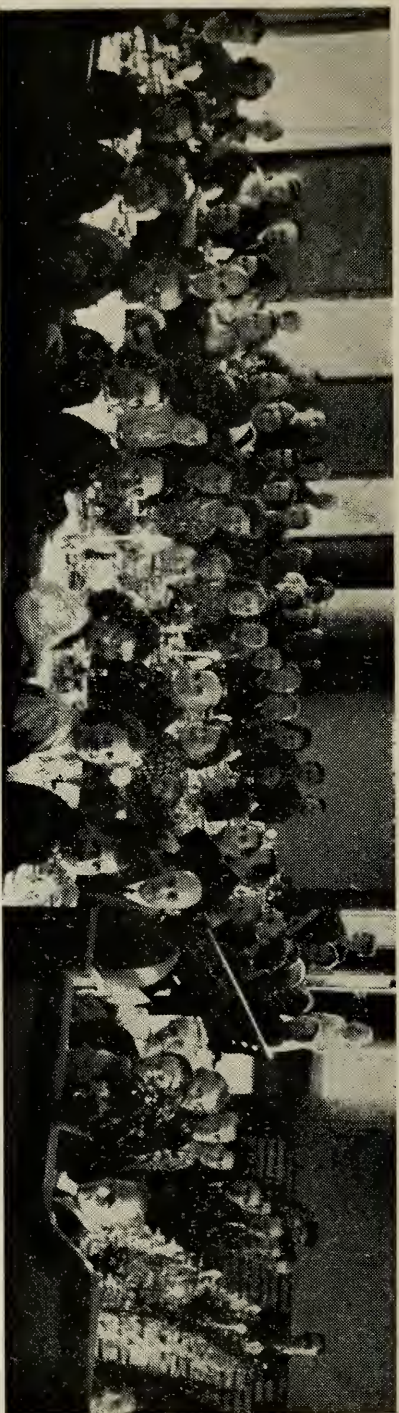
Christensen og Jensine Marie Jensen Christensens to Sønner, Ole Leo, født den 13. November 1940 ved Distriktspræsident Thorvald Jensen, og Paul Erik, født den 31. Marts 1945, ved Grensforstander Frede Thomsen.

Odense: Tirsdag den 17. Juli velsignedes Thomas og Karen Gudrun Thomsens lille Søn, født den 21. Juni 1945, af Missionspræsident Orson B. West og fik Navnet Chris Tønnes Thomsen.

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer een Gang maanedl.

Pris: pr. Aargang (12 Numre) Kr. 4,00 — enkelte Numre 40 Øre.

Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West*, Priorvej 12, København F.

Ungdoms-Stævnet i Aalborg d. 20., 21. og 22. Juli 1945.

Ved Banketten Lørdag Aften var samlet ca. 100 Søskende, hvoraf de 43 var tilrejsende fra andre Byer. Se det udførlige Referat af Stævnet inde i Bladet, Side 126.